

آينه

ایران

بازوی کاغذی صداوسیماعلیه‌دولت

● مرتضی کلپور: عجیب‌ترین اتفاق در روزنامه «جام جم» آنجا بود که این رسانه، ۳۰ مهر، یعنی یک روز پس از تأیید «برجام» از سوی رهبر معظم انقلاب، تیتُر یک خود را به رئیس سازمان صداوسیمای اختصاص داد و خبر مربوط به نامه رهبری درباره «برجام» را به‌عنوان تیتُر دوم خود انتخاب کرد. دلیل این انتخاب جام جم، در نخستین شماره بعدی، یعنی دوم آبان روشن شد. روزی که «اقتصاد مقاومتی، حاشیه‌نشین برجام» تیتُر یک این رسانه بود. در این روز، «جام جم» در سرمقاله خود، آن هم در شرایط پس از تأیید «برجام»، نقدهای تند و همراه با واژه‌هایی خارج از عرف را برای دولتمردان به کار برد و نوشت: «مشروط شدن اجرای سند بر جام از سوی رهبر معظم انقلاب» گویای این واقعیت است که جریان این مذاکرات «طولانی و ملال‌آور» برخلاف «جیغ بنفش» عده‌ای از هواداران آن حتی بر مدار بازی «برد– برد» که خود طراح گفت‌مان ضعیف‌المنطق آن بودند، نیز نبوده و گرچه فعلا نمی‌توان از آن به‌عنوان یک «شکست بزرگ» یاد کرد، اما یقیناً می‌توان مدعی شد که حاصل مذاکرات، آن‌طور که تبلیغ و ادعا می‌شود یک «پیروزی ملی» نیز محسوب نمی‌شود». نویسنده حتی تا آنجا پیش رفت که «ملاحظه و هشدار درخصوص سند برجام به‌وضوح نشان داد همان‌طورکه دلسوزان می‌گفتند، مذاکره مستقیم با «دک‌خدا» یک تجربه شکست‌خورده است که نه‌تنها تأمین‌کننده منافع ملت نخواهد بود، بلکه به دلیل ذات استکباری و «فریکارانه»، رژیم ایالات متحده آمریکا هرگونه تعامل با آن به «خسارت‌های بزرگ برای بحال و آینده کشور» منتهی خواهد شد.

کیم

زرد چشم‌کن نیست!

حسین شریعتمداری: در نامه رئیس‌جمهور محترم به مواردی نظیر، لغو شش قطعه‌نامه الزام‌آور شورای امنیت؛ فروپاشی سامانه نیپورهما! واگذاری فضای روانی جهانی برای تعامل اقتصادی با ایران! تأیید غنی‌سازی یک کشور غیرعضو دائم شورای امنیت برای اولین‌بار! و… نیز اشاره شده است که متأسفانه صحت این ادعاها جای تامل و درنگ فراوان دارد که فعلا می‌گذاریم و می‌گذریم. و اما در خاتمه این وجیزه باید گفت؛ در نامه رئیس‌جمهور محترم نه فقط نشانه چندانسی از اراده جدی دولت برای پی‌گیری الزامات ۹گانه اعلام‌شده دیده نمی‌شود، بلکه متأسفانه این نامه - احتمالا بی‌آنکه ایشان خواسته یا توجه داشته باشند- تأکید بر متن کنونی برجام و نادیده‌گرفتن «نقاط ابهام و ضعف‌های ساختاری» آن نیز هست و در یک کلمه - با تأسف و عرض پوزش - می‌تواند برای حریف حامل این پیام باشد که الزامات ۹گانه اعلام‌شده، «چراغ قرمز» نیست که قابل عبور نباشد، بلکه «چراغ زرد چشم‌کن»! است که آمریکا می‌تواند با رعایت احتیاط از آن عبور کند!

روایت

برجام، پس‌برجام و تکلیف‌ما

امیر محبیان: ۱. شکاف میان نیروهای انقلابی: درحال‌حاضر ذهنیت نیروهای انقلابی حول‌محور برجام دچار شکاف شده است، بعضی از عناصری که میان اقلشاری از نیروهای انقلابی مرجعیت یافته‌اند در برابر برجام، رویکردی مطلق اتخاذ کرده‌اند، این امر به اضطراب ذهنی و شکاف میان نیروهای انقلاب می‌انجامد؛ نقش صدواسیمو دراین راستا کلیدی است. ضمن بیان دغدغه‌های نیروهای انقلابی که عمدتا بحق هم هستند، باید اعتماد به تدبیر و تصمیمات نظام تقویت شود. ۲. باید این اندیشه تبیین شود که هرچند «برجام» ایده‌آل نیست، ولی درهرحال باید به مصلحت ملی و تصمیم نظام توجه شده و عملی شود. ۳. غرب در پی آن است که در دوران پس‌برجام «عادی‌سازی حضور» را به پی خط تبلیغاتی مبدل کند؛ تا در عمل، تغییر مواضع بنیادین جمهوری اسلامی را القا کند. پیدایش این تصویر می‌تواند به ضریب نفوذ ایران اسلامی در میان ملل مسلمان صدمه زده و نیز به یاس نیروهای انقلابی درون کشور بینجامد. دولت درمیان‌این وظیفه‌ای جدی بر دوش دارد؛ روشن است که دولت نباید خود را پرچم‌دار عادی‌سازی روابط با غرب و به‌ویژه آمریکا بداند. وظیفه دولت فقط و فقط بهره‌گیری در بالاترین سطح از شرایط گشایش اقتصادی برای ایجاد زمینه‌های مستحکم داخلی برای تقویت استقلال کشور در قالب اقتصاد مقاومتی بدون گشودن منفذهای نفوذ دشمنان است. پیوندخوردن حیثیت دولت با «ربطه طشری» هولناک بوده و به انفعال دولت خواهد انجامید.

۴. غرب پس از این خواهد کوشید که از مدل

مذاکرات هسته‌ای، سریلی برای کنترل قدرت ایران در منطقه بسازد. هرگونه مذاکره معامله‌گونه بر سر «نقاط برتری ایران در منطقه» حتما مضر و فروغلتیدن به تله طراحی‌شده غرب است. ۵. در حوزه فرهنگ، آمریکا خواهد کوشید نمادهای فرهنگی خود را در قالب روابط اقتصادی به‌ظاهر بی‌ضرر به ایران وارد کند. دولت شایسته است منفذ هر اقدام اقتصادی نمایشی را که قادر است به استحاله فرهنگی بینجامد، مسدود کرده و سرمایه‌گذاری‌ها را به‌سوی زیرساخت‌ها و معجاری اصلی و غیرنمایشی هدایت کند. ۶. نیروهای انقلابی نیز باید در راستای تقویت تصمیم‌گیری نظام عمل کرده و از انجام عملی که موجب بروز شکاف میان نیروهای انقلابی می‌شود؛ شدیداً پرهیز کنند، زیرا مهم‌ترین هدف «غرب» از توافق، مبدل‌سازی آن به «جرم بحرانی» در میان حامیان انقلاب و ایجاد تقابل میان آنهاست.

از محاکمات، آن چیزی به سمع و نظر عموم مردم می‌رسید که حاکم و قاضی می‌خواستند اما تاریخ، داستان سرایی سیور است.

سال ۱۳۴۲، اوج مبارزات گروه‌های سیاسی مخالف حکومت پهلوی، مخالفانی که خود بعدها مؤسسان حکومتی شدند

سال ۱۳۴۲ بود و دادگاه بر پایه اتهامی بزرگ تشکیل شد: «اقدام بر ضد امنیت کشور».

حزب نهضت آزادی ایران، پس از اصلاحات ارضی و انقلاب سفید توسط شاه جوان پهلوی، اعلامیه‌ای صادر کرد؛ اعلامیه‌ای که با واکنش تند دستگاه حکومتی محمدرضا شاه روبه‌رو شد. تعداد زیادی از سران و اعضای نهضت آزادی دستگیر شدند؛ مردانی چون آیت‌الله طالقانی، مهندس مهدی‌بازرگان، دکتر یدالله سحابی، مهندس سرالله سحابی، دکتر شبیانی، احمدعلی بابایی، ابوالفضل حکیمی، دکتر محمدمهدی جعفری، مصطفی مفیدی و عباس رادنی.

سرهنگ فخرالدین مدرس، دادستان این پرونده کیفرخواست را با موضوع کلی «اقدام بر ضد امنیت کشور» تنظیم کرده بود، اما جزئیات کیفرخواست، چگونگی شکل‌گیری و زمینه‌های پیدایی احزاب و جریان‌های سیاسی بود و به شکل تفصیلی به فعالیت‌های نهضت مقاومت ملی، اعضا و هواداران آن اشاره شده بود. در کیفرخواست به چگونگی ظهور جبهه ملی دوم و نهضت آزادی ایران از درون آن پرداخته بود و با بررسی مرانامه نهضت آزادی، بنیان‌گذاران آن، سازمان، تشکیلات و انجمن‌های وابسته، فعالیت‌های مطبوعاتی و تبلیغی جمعیت و همچنین اعلامیه‌ای که از منزل آیت‌الله طالقانی به‌دست آمده بود، مورد اشاره قرار گرفته بود.

این محاکمات نمایشی در ظاهر علنی بود، اما در واقع فقط جلسه اول آن علنی برگزار شد. به روایت دکتر محمدمهدی جعفری، در کتاب «زندگینامه سیاسی آیت‌الله طالقانی» نوشته علیرضا ملانی توانی منتشر شده است. نخستین جلسه دادگاه در تالاری بزرگ با ۱۶۰ صندلی برای تماشاچیان و با حضور جمع انبوهی از روحانیون، کارمندان، دانشجویان و بازاریان در میدان عشرت‌آباد برگزار شد. اما جلسه دوم به یادگانی نظامی انتقال یافت؛ اتفاقی که گنجایش حداکثر ۳۰ تماشاچی را داشت و ورود مردم با تنگناهای فراوان از جمله درخواست شناسنامه، بازرسی و همچنین ثبت‌نام روبه‌رو شد و درج اخبار مربوط به روند محاکمه با محدودیت همراه بود. مطبوعات و رسانه‌های دولتی حق انتشار اخبار

سیاست

نمایش محاکمه

نزھت امیرآبادیان

مربوط به آن را نداشتند. اما همان چند ده تماشاجی کافی بود که روایت تاریخ کامل شود. دکترمحمد مهدی جعفری در کتاب «همگام با آزادی، خاطرات شفاهی دکتر مهدی جعفری» که قاسم یاحسینی آن را تألیف کرده است درباره جریان دادگاه و عکس‌العمل مردم در جلسه اول دادگاه می‌گوید: «مردم از برخورد ما خیلی خوشحال شدند. مرتب صلوات می‌فرستادند. به‌طوری‌که رئیس دادگاه چندبار آنها را دعوت به سکوت کرد و چون فایده نبخشید، تهدید به اخراج کرد. چون دیدند از عهده برنمی‌آیند، از جلسه دوم جای دادگاه را عوض کردند، اما مردم پس از آن می‌آمدند در بیرون از عشرت‌آباد و با وجودی که می‌دانستند به آنان اجازه ورود داده نمی‌شود، اما می‌آمدند تا مقامات فکر نکنند این عده، یعنی ما بدون طرفدار و با بی‌صاحب هستند».

دادگاه اعضای نهضت آزادی ایران پس از محاکمه دکتر محمد مصدق در جریان کودتای ۱۳۳۲، مهم‌ترین دادگاه سیاسی تشکیل‌شده

علی شاملو

در پائیز ۴۲ چند ماه پس از سرکوب قیام ۱۵ خرداد مهندس مهدی بازرگان، دکتر یدالله سحابی، آیت‌الله سیدحمود طالقانی، مهندس عزت‌الله سحابی، دکتر عباس شبیانی، احمدعلی بابایی، مهندس ابوالفضل حکیمی، سیدمحمدمهدی جعفری و پرویزعدالت‌منش در دادگاه نظامی که در پادگان عشرت‌آباد به ریاست سرتیب ناصر زمانی تشکیل شده بود در حال محاکمه بودند. دادستان نظامی دادگاه، سرتیب فخر

مدرس بود. محمد بسته‌نگار از فعالان سیاسی ملی - مذهبی و از مبارزان قدیمی که این روزها در بستر بیماری است در آن زمان به اتهام شرکت در قیام ۱۵ خرداد در زندان به‌سر می‌برد. او که از طریق هم‌بندان خود پیگیر خبرهای دادگاه و چگونگی برگزاری آن بود پس از آزادی با قید وثیقه، به عنوان تماشاچی در

جلسات دادگاه حاضر می‌شد. با او در رابطه با ماجراهای آن روزها به گفت‌وگو نشستیم:

عده را همان جا آزاد می‌کنند. تا اینکه در روزنامه خوندیم که محاکمه آیت‌الله طالقانی و مهندس بازرگان در پادگان عشرت‌آباد شروع شده است. روز دوم دادگاه بود که دیدم آقایان رادنی، عطایی و سمیعی را به زندان شهربانی آوردند و آیت‌الله طالقانی و پرویز عدالت‌منش را به زندان شماره چهار بردند که همه یک‌جا باشند. آمدن این آقایان برای ما نعمت بزرگی بود و آقای عطایی برادر خانم مهندس سحابی بود، خانم ایشان مرتب سخنرانی می‌کرد و اعلام سکوت متهمان را می‌گرفت و به آقای عطایی می‌دادند. ما شب‌ها مطالعه می‌کردیم، طوری که نظرات خود را توسط آقای عطایی به دوستان نهضتی انتقال می‌دادیم.

آ شما دادگاه نرفتید؟

دادگاه نبودیم، ما در زندان شهربانی بودیم. ما چهار نفر بودیم که حاج وکیل‌ی از میدانی‌ها جزء ما چهار نفر بود. در یکی از این روزها مهندس میثمی را به زندان شهربانی و در بند عادی‌ها بردند که ما ایشان را از طریق آقای عطایی و رادنی به بند خودمان انتقال دادیم، بعدا مشخص شد که آنها مدافعات را به اسفهان برده، در آنجا چاپ کرده و برای پخش به تهران می‌آوردند که او و مهندس عبودیت را هم دستگیری کردند، مهندس عبودیت را به دستور تیمسار نصیری روی اجاق برقی گذاشتند. آقای عبودیت یک ماه پیش ما بود و بعد به زندان قصر انتقالش دادند. این دادگاه تا اواخر دی‌ماه ادامه داشت. در این فاصله شنیدیم که برای سری دوم نهضت آزادی پرونده‌ای تشکیل شده است که من، عطایی، رادنی، مفیدی، سمیعی، انتظاری،

در دوران حکومت محمدرضاشاه به شمار می‌آمد و به همین دلیل بسیاری از مردم همان زمان، آن را پیگیری می‌کردند. برخورد متهمان جوان در جلسات دادگاه برای خیلی از مخالفان سیاسی زمان خود به الگو تبدیل شد. در ابتدای جلسه اول رئیس دادگاه از بازرگان پرسید: سواد دارید؟ بازرگان گفت: «جزبی» و خنده حاضران بلند شد. آیت‌الله طالقانی از همان آغاز حاضر به پاسخ‌گویی به سؤالات رئیس دادگاه نشد و گفت: «چون دادگاه را قانونی نمی‌دانم، یک کلمه حرف نمی‌زنم، لیکن وکلای مدافع من اجازه دارند دلایل غیرقانونی‌بودن دادگاه را توضیح دهند».

پس از اعتراض وکلای متهمان به صلاحیت دادگاه، در جلسه ۱۷ آذر ۴۲، دادگاه صلاحیت خود را تأیید کرد و به‌این‌ترتیب سران نهضت آزادی برای اعتراض به این موضوع تا پایان محاکمه سکوت کردند. تنها در آخرین جلسه دادگاه بود که آیت‌الله طالقانی سکوت خود را شکست و با قرائت آیاتی از سوره فجر به مقامات حکومتی درباره عاقبت اقداماتشان هشدار داد: «الم تر کیف فعل ربک بعدا، ارم ذات المعاد… آیا نمی‌نگری که پروردگارت با عاد چه کرد؟ با آن کاخ‌های افراشته ارم؟»

در روز شانزدهم دی ۱۳۴۲ پس از ۳۱ جلسه محاکمه، رأی به محکومیت متهمان صادر شد. براساس این حکم، آیت‌الله طالقانی به ۱۰ سال حبس، مهندس بازرگان به ۱۰ سال حبس، دکتر یدالله سحابی، دکتر عباس شبیانی و احمدعلی بابایی به شش سال زندان، مهندس عزت‌الله سحابی، ابوالفضل حکیمی و محمدمهدی جعفری هرکدام به چهار سال حبس و پرویز عدالت‌منش به یک سال حبس محکوم شدند. این دادرسی‌ها که به دادگاه نظامی بدوی شهرت یافت، تحت کارگردانی نظامیان و به‌طور مشخص افسران ویژه گارد شاهنشاهی انجام شد؛ افرادی که وظیفه داشتند براساس نظر شاه، رهبران نهضت آزادی ایران را محاکمه و پس از محکومیت قطعی به مجازات برسانند. اما تنها به فاصله چند ماه در پائیز ۴۳ گروه بخارایی، حسنعلی منصور را ترور کردند. در فروردین ۱۳۴۴ هم گروهی به محوریت نیکخواه و با همکاری شمس‌آبادی به شاه سوءقصد کردند. تابستان ۴۶ هم گروه مسلحانه حزب ملل اسلامی به محوریت کاظم بجنوردی و محمدجواد حجتی سربرآورد و به دنبال آن گروه چپ‌های سایه‌کل، فداییان خلق، مجاهدین و گروه‌های دیگر…

و تماشاچی کم است، صحبت‌های خودمان را انجام می‌دهیم، در مورد عدم صلاحیت دادگاه صحبت کردند. گفتند اگر از شما پرسند چه‌کار می‌کنید؛ می‌گویم ما سرباز هستیم و افتخار می‌کنیم که این خود نشانی از عدم صلاحیت شما است، مهندس بازرگان با این عبارت یا ایها الرسول… (ای محمد آنچه که به تو تبلیغ شده است آن را انجام ده اگر ندھی رسالت خود را انجام نده‌ای) آغاز کردند و گفتند که این خطاب به پیامبر است اما آیه دیگری هم هست که خطاب به اوست و آن آیه این است که در آنچه پیامبر انجام می‌دهد اسوه و راهنمایی برای شما است و یک خطاب به ما دارد. بعد از آن صحبت‌های مکرر شروع شد، یادم است به سرهنک رحیمی ایراد گرفته که آنچه در متن بالای امضای دادگاه نوشته شده است که اعضای دادگاه خدا، شاه و میهن را باید در نظر بگیرند و گفتند آن چیزی که در قانون آمده است چیز دیگری است که فردا متن را عوض کردند، یک بار هم مرحوم آقای مطهری آمدند که آقای رحیمی اسم امام خمینی (ره) را آوردند. جمعیت دادگاه صلوات فرستادند که رئیس دادگاه آن زمان ارتشبد قره‌باغی بود.

آ آیا مردم عادی اجازه ورود به این دادگاه را داشتند؟

به‌طور محدود. محل دادگاه را محدود کرده بودند.

آ مهندس لطف‌الله میثمی در خاطراتش می‌گوید که من پیش آقای صدر رفتم و از همه برای شرکت در دادگاه دعوت کردم.

بله. محل اولین دادگاه بزرگ بود که بعد از دو تا سه روز جای دادگاه را عوض کردند که جای کوچکی بود.

دیگر را شامل می‌شد که قرار بود محاکمه شویم. زمانی که حکم دادگاه اول صادر شد دو روز بعد، ما ۹ نفر را به قید ضمانت و برای اینکه جو را آرام کنند، آزاد کردند که در این فاصله دادگاه تجدیدنظر آقایان و پرونده‌خوانی شروع شد. ما به دادگاه می‌رفتیم و در آنجا آیت‌الله طالقانی را از نزدیک می‌دیدیم تا اینکه دوم یا سوم خردادماه سال ۴۳ به منزل من، رادنی و مفیدی یورش بردند و دستگیرمان کردند که بعدا سه نفر از ما

آ کسی با مراجع ارتباط گرفت تا نظر آنها را جلب کند و بیانیه‌ای از آنها بگیرد؟

اطلاعی ندارم، من آن زمان زندان بودم. **آ بعد از آزادی شما مهندس بازرگان با مراجع ارتباطی داشتند یا خیر؟**

ما در بهمن سال ۴۴ آزاد شدیم. فروردین سال بعد امام خمینی (ره) آزاد شدند البته در قلهک در خانه‌ای محصور بودند. زمانی که به قم رفتند، چون در آنجا آزاد بودند، ما یک روز جمعه به دیدن ایشان رفتیم. **آ چه کسانی همراه شما بودند؟**

اعضای نهضت و انجمن با هم بودیم و عده‌ای از دانشجویان هم بودند.

آ امام خمینی (ره) در مورد محکومیت نهضت و مهندس بازرگان صحبتی نکرد؟

ایشان گفتند درمورد محاکمه مهندس بازرگان و آیت‌الله طالقانی ناراحت نشوید؛ تا این کارها صورت نگیرد نهضت پیش نمی‌رود. البته من و اعضای انجمن اسلامی دانشجویان یک ملاقاتی با ایشان بعد از قاعه فیضیه و قبل از ۱۵ خرداد داشتیم.

آينه ديروز

۹سال پیش درچین روزی

جمهوری اسلامی

- واکنش متفاوت جهان در برابر اقدام جدید هسته‌ای ایران - بوش: ایران هسته‌ای برای آمریکا غیرقابل‌پذیرش است
- وزیر نیرو از افتتاح ۴ سد جدید در کشور خبر داد
- ۱۱ میلیون دانش‌آموز شیر رایگان نوشیدند
- مقام معظم رهبری سرتیب خلبان «احمد میقانی» را به عنوان فرمانده نیروی هوایی ارتش منصوب کردند
- سختگوی شورای نگهبان: قبول‌شدگان آزمون خبرگان، مصاحبه علمی می‌شوند
- روزنامه ایران پس از پنج ماه توقف دوباره منتشر شد

کیم

- قیمت سیم‌کارت به زیر ۳۰۰ هزار تومان کاهش می‌یابد
- ۳ کشور اروپایی در رشته فیزیک هسته‌ای دانشجوی ایرانی نمی‌پذیرند
- باقری لنکرانی، وزیر بهداشت: بهداشت باروری به کاهش زادوولد می‌انجامد
- مسئول ویژه امور اقتصادی: لیست اسامی مفسدان اقتصادی در هفته‌های آینده منتشر می‌شود
- صفار هرندی، وزیر فرهنگ: اهالی رسانه می‌توانند نیروهای سیاسی را تربیت کنند
- رمزایش بزرگ پیروان ولایت آغاز شد

رسالت

- احمدی‌نژاد: می‌خواهیم دولت را کوچک‌تر و مشارکت مردم در اداره کشور را افزایش دهیم
- حدادعادل، رئیس مجلس: واگذاری سهام عدالت، آزمون بزرگ مدیران اقتصادی است
- ناطق نوری: اصولگرایان با لیست واحد جامعین وارد صحنه انتخابات شوند
- اتحادیه اروپا: مدرکی درباره غیرصلح‌آمیزبودن برنامه هسته‌ای ایران نداریم
- بهرزاد نبوی: هیزم تنور انتخابات نمی‌شویم
- رمضانزاده، قائم‌مقام حزب مشارکت: اهل خانه‌نشینی و تحریم انتخابات نیستیم

تغییر

- عضو ستاد انتخاباتی حامیان دولت نهم: نیازی به راینزی با احزاب و گروه‌های اصولگرا نداریم
- علیرضا محجوب، مدیرکل خانه کارگر: عده‌ای دارند موضوع حقوق کارگری را در خلوت به انتها می‌رسانند
- فرمانده نیروی دریایی ارتش: ناوهای جنگی آمریکایی کاملا تحت کنترل ما هستند
- بروجردی، رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس: پیش‌نویس قطعنامه کاملا مردود و سیاسی است
- ناطق نوری: در فعالیت انتخاباتی اصولگرایان حضور ندارم
- احمدی‌نژاد: عدالت رویکرد غالب مجلس هفتم و دولت نهم است

اعتماد

- ناطق‌نوری: کشور را یک جناح نمی‌تواند اداره کند. اصولگرایان و اصلاح‌طلبان، تندروها را کنار بگذارند
- مرکز پژوهش‌های مجلس اعلام کرد: افزایش ۸۹ درصدی واردات کالاهای مصرفی
- ازدحام جمعیت در بانک‌ها در پی تعطیلات ناگهانی
- معاون رئیس‌جمهور آمریکا: شکنجه زندانیان مجاز است
- ورود رسمی هواداران مصباح یزدی به انتخابات خبرگان
- محمدرضا خاتمی: سفره مردم با شعار رنگین نمی‌شود

روزگار

- به منظور گفت‌وگو درباره برنامه هسته‌ای، هیات پارلمانی آلمان امروز به تهران می‌آید
- پس از مخالفت چین و روسیه، کنسورهای آلمان، انگلیس و فرانسه به امید جلب نظر سایر اعضای شورای امنیت پیش‌نویس قطعنامه تحریم ایران را میان آنها پخش کردند
- ناطق نوری: افزایش حتی یک رای هم موجب امید دوستان و یاس دشمنان می‌شود.
- دستور رئیس‌جمهور برای سرعت در واگذاری سهام عدالت

اطلاعات

- فرهنگیان، بازتنه‌ستگان، پرستاران و کارمندان سهام عدالت می‌گیرند
- رئیس مجلس: اجرای عدالت اصلی‌ترین خواست مردم است
- ناطق نوری: اصولگرایان و اصلاح‌طلبان مشترکات زیادی در انتخابات خبرگان دارند. سیاست ما عین دیانت ماست، در صحنه انقلاب و مبارزه هستیم؛ چون گوشت و پوست و استخوانمان با انقلاب عجین شده است. آقای هاشمی رفسنجانی در جلسات جامعه روحانیت به صورت منظم شرکت نمی‌کنند، چراکه معتقد است مسائل حفاظتی، مشکلاتی را به وجود می‌آورد